

श्रीअन्तु प्रकाशन (प्रा.)लि.

पूर्वाञ्चल

Purwanchal National Daily

सूचना

‘लैङ्गिक हिंसा र दुर्व्यवहार: छैन हामीलाई स्वीकार’

“Orange the World : #Hear Me to”

नेपाल सरकार
सञ्चार तथा सूचना प्रविधि मन्त्रालय
सूचना तथा प्रसारण विभाग

भुक्त्याएर भारततर्फ लगाएका १२ युवतीको उद्धार

भापा, कात्तिक २४। विभिन्न बहाना र प्रलोभनमा लुकिछिपी भारतीय सीमासम्म पुऱ्याइएका १२ नेपाली युवतीको उद्धार भएको छ।

कोरोना महामारीको विपरीतस्थिति र बेरोजगारीको फाइदा उठाएर मानव बेचबिखनका लागि भारत लान लागिएको सूचनाका आधारमा ती युवतीको आफन्त नेपाल संस्थाको पहल र जिल्ला प्रहरी कार्यालय, पर्साको सहयोगमा उद्धार गरिएको हो। हाल उनीहरू सोही संस्थाको संरक्षणमा छन्।

सिराहा र सर्लाहीमा स्टेज कार्यक्रममा नाच प्रदर्शन गर्ने भनी विभिन्न जिल्लाबाट पर्साको वैकल्पिक नाका हुँदै भारतसम्म पुऱ्याइएका ती युवतीको उद्धार गरिएको बताइएको छ। ती युवतीलाई स्टेज कार्यक्रममा नाच देखाउने र दैनिक रु. दुई हजारका दरले रकम दिने भनी काठमाडौंको बालाजुबाट ल्याइएको थियो।

पथलैयाको जङ्गलमा पुगेपछि उनीहरूलाई समूह विभाजन गरी नेपाल भारत सीमानामा पुऱ्याइएको थियो। सीमा कटाउने क्रममा चार जनालाई सीमा नाकाबाट र अन्य सात जनालाई भारतबाट उद्धार गरिएको हो। ती युवतीसँगै रहेका युवक पक्राउ परेका छन्।

आफन्त नेपालका निर्देशक इन्द्रराज भट्टराईले बेरोजगारीको चपेटामा परेर दैनिकी गुजार्न समस्या परेकाबाट फाइदा लट्टन मानव तस्करीहरू सक्रिय भइरहेका बेला आफूहरूले उद्धारमा काम गर्न पाएकामा खुशी व्यक्त गरे।

‘छठ पूजा गर्न देऊ’

विराटनगर, कात्तिक २४। स्थानीय प्रशासनद्वारा सामूहिक रूपमा गरिने छठ पूजा रोक लगाएकोमा यहाँ विभिन्न समितिले विरोध जनाएका छन्। कोरोना भाइरसको महामारीको जोखिम जारी रहेको जनाउँदै प्रशासनले छठपूजामा रोक लगाएको जनाइएको छ।

मोरङका नौ वटा छठ पूजा समितिले पत्रकार सम्मेलन आयोजना गरी छठ पूजा आस्था र विश्वासको धरोहर रहेकाले आफूहरू यो पर्व विश्वस्वास्थ्य सङ्गठन र सरकारको मापदण्ड अनुसार सम्पन्न गर्ने जानकारी दिए। भैतिक दूरी कायम गरी सामान्य तरिकाले पर्व मनाउने ब्रतलाले नदीमा वा तलाउमा अस्ताउँदो र उदाउँदो सूर्यलाई अर्घ दिने कार्य कतैबाट रोक नहोस् भन्ने माग गरेका छन्।

पत्रकार सम्मेलनमा त्रिलोकीनाथ तथा छठ पूजा मन्दिर, भरना चोक छठ पूजा समारोह, पिछरा बडा नं ११ छठ पूजा समारोह समिति, हिन्दू परिषद् नेपाल मोरङ, हलुवाई समाज कल्याण सेवा समिति, सहनी कल्याण समाज समिति, नेपाल वैश्य युवा संघ, मोरङ माछा व्यवसाय संघ, मरिच टोल संगठनका अध्यक्ष तथा सचिवको सहभागिता रहेको थियो। छठ पूजा आगामी मंसिर ५ र ६ गते रहेको छ।

बिर्तामोडमा प्रदेशकै ‘नमूना गाउँ’

३७ परिवारलाई जग्गासहित घर

सुरेन्द्र भण्डारी

बिर्तामोड, कात्तिक २४। बिर्तामोड-७ हर्चनाका कुमार हस्ताको भत्किसकेको घरलाई टेका लगाएर अड्याइएको छ। पूर्वपट्टिको फुसको टाँटी अड्याउन मात्रै दुईवटा बाँसकै टेका लगाइएको छ। भित्रबाट कालो प्लाष्टिक लगाएर परालले छाएको घरको छानो उदाइयो भएको छ। डड्याउँदा प्रयोग भएका बाँस र भाटाको बन्धन मक्किएर खुस्किँसकेको छ। छानो छाउँदा प्रयोग भएका बाँस र भाटाको ज्यूँदो खुस्किएर भाटा एकै ठाउँमा जम्मा भएका छन्।

भट्ट हेर्दा लाग्छ चपौं देखि त्यो घरमा कसैको बसोबास छैन। तर, त्यही घरमा हस्ताको चार जनाको परिवार अहिले पनि बसोबास गरिरहेको छ। सामान्य हावापानी आउँदा पनि ओत लाग्न सक्ने अवस्था नरहे पनि त्यही घरमा हस्ताको दैनिकी चलेको छ। आफ्नो एक चप्परी पनि जमिन नभएपछि उनी अरुकै जमिनमा शरण लिएर त्यही छाप्रोमा बसेका हुन्। उनी मात्र होइन उनको यसअघिको पुस्ताले पनि यसैगरी त्यस्तै छाप्रोमा बसेर दिन बिताएको स्थानीय युवराज गौतम बताउँछन्।

आर्थिक अवस्था कमजोर भएका कुमारको शरीर पनि स्वस्थ छैन। ६० वर्ष टेकेका उनी भत्कने लागेको घर हेर्दै सोमवार आँगनमा विहानीको घाम तापिरहेका थिए। पूर्वाञ्चलकर्मि उनको घरमा पुग्दा उनी भगवान पुकारी रहेका थिए। उनी भन्दै थिए- जे हुन्छ भगवान हजुरबाटै हुन्छ, हामी गरीबको दुःख हेरेरिदिनु पन्थो।

भगवान पुकार्नु उनका लागि बाध्यता थियो। दैनिक ज्याला मजदुरी गरेर खाने हस्ताको परिवारलाई पनि कोरोना भाइरसले पिरोलेको छ। एकातिर आर्थिक अवस्था अत्यन्त कमजोर छ भने अर्कोतिर गरेर खाने एक चप्परी पनि जमिन छैन, त्यसमाथि अरुको जमिनमा शरण लिएर बस्नुको पीडा कस्तो बुझिदिने उनले पूर्वाञ्चलकर्मिसँग दुःखो पोख्दै भने- यतिका वर्ष दुःख गरियो तर कहिल्यै खान पुगेन, अहिले चारेतिरका काम बन्द छन्, कसरी खाने ?

हस्ता जस्तै बसन्ती किस्कूको व्यथा पनि उस्तै छ। उनी पनि लड्ने लागेको घरमा बस्छिन्। वर्षाको समयमा घर भत्किएपछि गौतमले नै १५ हजार रुपैयाँ दिएर तत्काललाई बस्न योग्य घर बनाइएको थियो। १५ हजार रुपैयाँमा बनाइएको घर कस्तो नै होला र गौतमले भने- भत्किएको किस्कूको घर मर्मतका लागि मैले नै १५ हजार रुपैयाँ दिएको थिए, त्यही पैसाले यो घर मर्मत गरेर उहाँहरू बस्नुभएको छ। दुई जनाको परिवार अहिले फुसको सानो छाप्रोमा जसोतसो बसे पनि पानी त परेकै

पहिले

अहिले

कुरा शित पर्दासम्म ओत लाग्ने अवस्था छैन।

बिर्तामोड ७ र ८मा बसोबास गर्ने केही सन्थाल र चौधरी समुदायमा यो समस्या रहेको छ। हर्चनामा मात्रै ३७ परिवारमा यस्तो समस्या देखिएपछि बिर्तामोड नगरपालिकाले उनीहरूका लागि अहिले घर निर्माण गरिएको छ। एकीकृत नमूना बस्ती वसाउने लक्ष्यसहित बिर्तामोड नगरपालिकाले अहिले ३७ घर निर्माण गरिरहेको हो।

प्रदेशकै गौरव भिलेजका रुपमा हर्चना टुनटुनवारी नमूना आवास निर्माण उपभोक्ता समिति गठन गर्दै घर निर्माण थालिएको थियो। जहाँ हर्चना क्षेत्रमा बसोबास गर्ने अतिविपन्न परिवारलाई बसोबास गराउने बिर्तामोड नगरपालिका अध्यक्ष ध्रुवकुमार शिवाकोटीले बताए। बिर्तामोड नगरपालिकाको ७० लाख रुपैयाँ र ह्याबिट्याट फर ह्युम्यानिटी नेपालको ८२ लाख रुपैयाँ गरी एक करोड ५२ लाख रुपैयाँको लागतमा विपन्न परिवारका लागि घर निर्माण भइरहेको छ।

जसमा सहारा नेपाल, समाज कल्याण परिषद् र हिन्दी फाउण्डेसनले साभेदारी संस्थाका रुपमा सहयोग पुऱ्याइरहेका छन्। २०७६ साल फागुन २१ गतेदेखि निर्माण शुरु गरिएको घर २०७७ पुस १६ गते निर्माण सम्पन्न गदै हस्तान्तरणको तयारी थालिएको बिर्तामोड नगरपालिकाका प्रेस संयोजक तीर्थ सिग्देलले बताए। १ नम्बर प्रदेशकै नमूना आयोजनाको रूपमा हेरिएको यो भिलेजभित्र छुट्टा छुट्टै शौचालय र खानेपानीको व्यवस्थासहित चिल्डेन पार्क, मिडिड हल समेत निर्माण गरिने छ।

नमूना बस्ती निर्माणका लागि धनजुजु श्रेष्ठ, राधादेवी श्रेष्ठ र कमला श्रेष्ठले एक विगाहा तीन कठ्ठा जग्गा सहयोग गरेपछि आवास निर्माण शुरु गरिएको थियो

निर्माण समितिका अध्यक्ष समेत रहेका गौतमले भने- आवास निर्माणसँगै ३७ परिवारलाई नै जग्गा धनीपूजासहित घर हस्तान्तरण गरिने भएको छ।

एउटा घर निर्माणमा चार लाख खर्च हुने र हरेक घर निर्माणमा १० प्रतिशत श्रमदान हुनेछ। शुलभ मूल्यमा निर्माण भइरहेको आवासमा बाँसको धेरै प्रयोग गरिएको छ। बाँसवाटै निर्माण गरिने घरको भित्ता भने प्लस्टर गरिने छ। घर निर्माणमा प्रयोग गरिएका बाँसको उपचार गरिएको छ। उपचारका कारण घर सुरक्षित र टिकाउ हुने उनको भनाइ छ। भुईँ ढलान गर्दै घर उच्चा बनाएर आधा भागसम्म पिल्लर हालिएको छ भने बाँकी भागमा बाँसको प्रयोग गरिएको छ। उपचार गरिएको बाँस भएकाले ती वर्षसम्म केही नहुने अध्यक्ष गौतमले बताए। पहिला हामीलाई सामान्य लास्यो बाँस तर होइन रहेछ बाँसको काम धेरै हुँदोरहेछ। प्रयोग गर्न जानेको खण्डमा तीस वर्षसम्म बाँस केही नहुने भएपछि यो प्रविधि यहाँका विपन्न परिवारलाई पनि प्रविधि सिकाएर आफ्नो घर आफैँ निर्माण गर्न प्रेरित गरिएको छ।

समितिले दुईवटा घर यसअघि नै नमूनाका लागि निर्माणसम्पन्न गरेको छ भने बाँकी ३५ वटा घर निर्माणको काम धमाधम भइरहेको निर्माण समितिका अध्यक्ष गौतमले बताए। शुरुमा दुईवटा घर डेमोका लागि बनाइएको थियो, त्यसपछि निरन्तर बाँकी घर निर्माण भइरहेका छन्। यसअघि निर्माण गरिएको दुई वटा घर ह्याबिट्याट फर ह्युम्यानिटीले निर्माण गरे पनि अरु घर निर्माणमा बिर्तामोड नगरपालिका, ह्याबिट्याट फर ह्युम्यानिटी र सहारा नेपालले संयुक्त लगानी गरेका छन्। बिर्तामोड नगरपालिका-७मा आवास निर्माण भए

पनि बिर्तामोड-८ हर्चनाका विपन्न परिवारलाई निर्माणधीन आवासमा राखिने गौतमको भनाइ छ।

घर १२ /१०का दुई कोठाभित्र वरन्डामा ६/१० को एउटा कोठा रहन्छ त्यसलाई किचन मानिन्छ- अध्यक्ष गौतमले भने- सात धुरमा निर्माण गरिएको घर चार्तिकक र आकर्षक हुन्छ। सधैँ घरमा जस्ता हुन्छ, जस्ताको रंग रातो हुन्छ। फिलिपिन्सबाट नयाँ प्रविधि भित्र्याएर बनाइएको हिन्दी प्रोजेक्टका घर हुने भएकाले घर मजबुत हुने उनको दावी छ। फिलिपिन्सको प्रविधि अपनाएर बाँस बाँसको यति सुन्दर घर निर्माण गर्ने यो हिन्दी प्रोजेक्ट प्रदेशको पहिलो त छ नै नेपालकै पहिलो र नमूना प्रोजेक्ट भएको गौतमले बताए।

घर निर्माणका लागि सोही ठाउँका स्थानीयलाई प्राथमिकता दिइएको छ। आफ्नो घर आफैँ निर्माणका लागि शुरुमा तालिम दिएर उनीहरूलाई एकै प्रकारका बनाउन सिकाइ मुख्य मिस्त्रीलाई दैनिक ८ सय रुपैयाँ ज्याला दिइएको छ भने अन्य सहायक कामदारका रुपमा घरका अरु सदस्यलाई दैनिक तीन सय रुपैयाँ ज्याला दिइएको अध्यक्ष गौतमले बताए। अब यहाँका घर पाउने सबै नागरिक आफ्नो घर बनाउन सिकेको सिप र दक्षताले अरुको घर बनाउन पनि योग्य भएका छन् उनले भने अन्त कतै यस्तै घर बनाउनु परेको खण्डमा मिस्त्री समेत तयार भएकाले उनीहरूलाई जीवन निर्वाहका लागि सहज हुने बिर्तामोड नगरले अपेक्षा समेत गरेको छ। आफ्नो घर आफैँ बनाएकाले घर मजबुत हुने अध्यक्ष गौतमको दावी छ। आफ्नो घर निर्माण गर्दा गुणस्तरीय भएको र आफ्नो घर निर्माण गुणस्तरीय सामग्री प्रयोग गरिएकाले उनीहरूले घर मजबुत बनाएको गौतमले बताए।

एकका लागि एक अभियानको अर्को काम

बिर्तामोडमा अक्सिजन बैंक स्थापना

तुलसीप्रसाद निरौला

बिर्तामोड, कात्तिक २४। सहारा नेपालसहित २८ वटा विभिन्न सामाजिक संघ-संस्थाको सहभागितामा शुरु गरिएको ‘एकका लागि एक’ अभियानले भापाको बिर्तामोडमा अक्सिजन बैंक स्थापनाको तयारी गरेको छ।

‘एकका लागि एक’ अभियानको आयोजनामा सोमवार भएको जुम बैठकले बिर्तामोडमा अक्सिजन बैंक स्थापना गर्ने निर्णय गरेको हो। विश्वमा महामारीको रूप लिइरहेको कोरोना भाइरसबाट संक्रमित हुनेको संख्या दिनप्रतिदिन बढ्दै गएर भापा लगायत देशका विभिन्न स्थानमा रहेका अस्पतालमा समेत बेड अभाव हुन थालेपछि कोरोना भाइरसबाट संक्रमितलाई घरमै उपचारमा सहयोग पुऱ्याउन अक्सिजन बैंक स्थापना गर्ने निर्णय गरेको ‘एकका लागि एक’ अभियानका संयोजक महेन्द्रकुमार गिरीले जानकारी दिए।

‘एकका लागि एक’ अभियानको आयोजनामा भएको जुम बैठकले अक्सिजन बैंक स्थापनाका लागि अक्सिजन बैंक सिलिण्डरको भण्डारण गर्ने निर्णय समेत गरेको र यसको तयारी समेत गरेको उनले बताए।

त्यस्तै जुम बैठकले कोभिड सूचना तथा सहायता केन्द्रको स्थापना गर्ने निर्णय गरेको र उक्त सहायता केन्द्र बिर्तामोड उद्योग वाणिज्य संघको भवनमा रहेको भापा गोल्डकपको सचिवालयमा रहने संयोजक गिरीले जानकारी दिए।

विश्वमा महामारीको रूप लिइरहेको कोरोना भाइरसको संक्रमण चौथो चरणमा प्रवेश गरेको र यसले भयावहको अवस्था सृजना गरेकाले यो बन्धुव्यवस्था नागरिकलाई कोरोना भाइरसको संक्रमणबाट बच्ने उपाय, अपनाउनु पर्ने स्वास्थ्य सुरक्षा मापदण्ड लगायत विभिन्न स्वास्थ्य सम्बन्धी जानकारी दिन कोभिड सूचना तथा सहायता केन्द्रको स्थापना गरिने उनले बताए। कोभिड सूचना तथा सहायता केन्द्रबाट नागरिकले विशेषज्ञ डाक्टर र स्वास्थ्यकर्मीबाट स्वास्थ्य परामर्श प्राप्त गर्ने उनले बताए।

त्यस्तै जुम बैठकले कोरोना भाइरसबाट संक्रमित अशक्त तथा ज्येष्ठ नागरिकलाई प्रार्थमिकतामा राख्दै उनीहरूको घरमै पुगेर स्वाब संकलन गर्ने निर्णय गरेको उनले बताए।

कोरोना भाइरसबाट संक्रमित भएर पनि विभिन्न कारणले घरमै रहेका अशक्त तथा ज्येष्ठ नागरिकहरूको घरमै पुगेर स्वाब संकलन गरिने र त्यसबाट अशक्त तथा ज्येष्ठ नागरिकहरू मात्र होइन

समुदाय पनि लाभान्वित हुने उनले बताए।

विश्वमा महामारीको रूप लिइरहेको कोरोना भाइरसको संक्रमणको दर बढीरहेकाले यसबाट बच्ने उपाय, अपनाउनु पर्ने स्वास्थ्य सुरक्षा मापदण्ड नभएको बताउँदै संयोजक गिरीले कोरोना भाइरसको जोखिम न्यूनीकरणका लागि ‘एकका लागि एक’ अभियानले गरेको कार्यमा सहयोग गर्न सरोकारवाला सबैलाई आग्रह गरे।

जुम बैठकमा ‘एकका लागि एक’ अभियानका सहसंयोजक विनोद बस्नेतले औचित्यमाथि प्रकाश पारेका थिए। उनले एकका लागि एक अभियानले कोरोना भाइरसको परीक्षण गर्न भीटीएम/आरडीटी किट वितरण, लकडाउनको अवधिमा खाद्यान्न वितरण, तयारी खाना वितरण, कोरोना भाइरसको परीक्षण गर्न पीसीआर ल्याब स्थापना, कोरोना भाइरस संक्रमित गम्भीर विरामीका लागि प्लाज्मा थेरापी गर्न नेपाल रेडक्रस सोसाइटी जिल्ला शाखा

भापाको सहकार्यमा प्लाज्मा थेरापी बैंक स्थापना गरिसकेको र अब बिर्तामोडमा अक्सिजन बैंक स्थापना गर्ने तयारी गरिएको जानकारी दिए।

कनकाई नगरपालिका-४ कोटीहोममा जनस्तरबाट स्थापना गरिएको कोरोना भाइरस परीक्षण गर्न पीसीआर परीक्षण प्रयोगशालाबाट सशुल्क स्वाब परीक्षण समेत शुरु गरिएको उनले बताए।

जुम बैठकमा सहभागी ‘एकका लागि एक’ अभियानका सदस्यहरू नवीन पोखरेल, कुमारमणि पोखरेल, गोपाल ओली, हरि शर्मा, सजेश शिवाकोटी, एकराज गिरीलगायतले आ-आफ्ना धारणा राख्दै कोरोना भाइरसको जोखिम न्यूनीकरणका लागि ‘एकका लागि एक’ अभियानले गरेको कार्यमा साथ दिने प्रतिवद्धता जनाएका थिए।

त्यस्तै जुम बैठकमा ‘एकका लागि एक’ अभियानका सचिवालय सदस्य मातृका सुवेदीले हालसम्मको खर्च र आम्दानी विवरण प्रस्तुत गरेका थिए।

उनले ‘एकका लागि एक’ अभियानको खातामा १८ लाख ७० हजार चार सय २९ रुपैयाँ वचत रहेको जानकारी दिए। जुम बैठकको सहजीकरण ‘एकका लागि एक’ अभियानका सचिवालय सदस्य मातृका सुवेदीले गरेका थिए।

पावीट्याकी भारतको सेवा कम्पनिट्याकट

निशान्त मोटरसाइकल पाटर्स एण्ड सर्भिसिड सेन्टर

ROYAL ENFIELD को अधिकारिक बिक्रेता (डिलर) भएकाले
ROYAL ENFIELD को सम्पूर्ण पाटर्सहरूमा १०% छुट गरिएको छ।

सातौं वर्षमा प्रवेश गरेको सुखद उपलक्ष्यमा अटो, तीन चक्को टेम्पोको सम्पूर्ण पाटर्सहरू उपलब्ध जराउँदै इन्डिजनसहितको सम्पूर्ण मर्मत सेवा सुचारु गरिएको छ।

यहाँ जुनसुकै कम्पनीको मोटोसाइकल, स्कुटर र टेम्पोको सम्पूर्ण पाटर्स पाउनका साथै इन्डिजन मर्मत पनि गरिन्छ।

निशान्त मोटरसाइकल पाटर्स एण्ड सर्भिसिड सेन्टर
पानीटकीको पहिलो जत्ती काया साइड
निशान्त - ८३७२०८८४४/८३८८४४७७ इण्डिया
४८४०५६४३३ नेपाल कम्पनिट्याकट अवर फोन नम्बरीस सेवा निस्क्युस।

सूर्योदय र सूर्यास्तको बेला होलीमा पिच्छरीबाट निस्किएको रंगीन रंग, निर्मल निश्चल अवस्थामा हंसिलो बनेर मानिसका आँखालाई आनन्द प्रदान गर्ने निलो आकाश, अनि यता र उता गर्दै चञ्चल स्वभाव देखाएर घरी-घरी, सूर्य, हिमाल, रमणीय पहाड र रंगीनरंगी पुतलीभै देखिने गाउँ शहरमा छेक्ने बादल, त्योसँगै मौलिक संस्कृति सम्भूता र प्राकृतिक अवस्थालाई अवलोकन गर्ने मन कसलाई हुँदैन होला ! यस्ता इच्छा र आकांक्षाहरू पूरा गर्न जान आजभोलि सामान्यवर्गका लागि खर्चको हिसावले असम्भव नै भइसकेको छ । लामोदुरीको यातायात, खानेबस्ने लगायतको खर्च धान्ने नसक्ने अवस्था भइसकेको छ ।

विशेषगरी पहाडी क्षेत्रको विविधतालाई निहान्ने वढी इच्छा तराईमा बसोबास गर्नेहरूमा हुने गर्छ । स्वभावैले पहाडी क्षेत्रमा पुग्ने पर्यटकहरूको संख्या तराईका गाउँशहरका सबैवर्गका नागरिकहरूको रहने गरेको छ । पूर्वी पहाड अफ साविक मेची अञ्चललाई पर्यटनको दृष्टिकोणले हेर्दा भ्रमणका केही चुरे क्षेत्र, इलाम, पाँचथर र ताप्लेजुङमा अग्ला पहाड टाकुराहरूको नाम धेरै चलेका छन् । सूर्योदय हेर्नको लागि भने फौलिको भूगोलका हिसावले कमै मात्र ठाउँको नाम आउँछ ती स्थान हुन सन्दकपुर, श्रीअन्तु, कल्याम हुन् ती स्थान खर्चको हिसावले निकैमाथि मानिन्छन् । कम खर्च गरेर धेरै स्थानबाट पनि सूर्योदयको दृष्य राम्रोसँग देखिन्छ होला तर ती क्षेत्र भौगोलिक हिसावले विकटताका कारण चर्चामा आउन सकेका छैनन् । त्यस्तै सूर्योदय र सूर्यास्तको दृष्य अत्यन्तै राम्रो

भापाबाट सबैभन्दा नजिक रोडको भण्डीडाँडा सूर्योदय हेर्न जाने कि !

सँग देखिने इलामको एक स्थान पनि ओभेलमा परेको थियो । त्यस ठाउँको अग्लो पहाडमा अरुबेला स्थानीयले विहान र साँझमा पुगेर डाँडाबाट सूर्य उदाउने र अस्ताउने बेलामा पुगेर हेर्ने अवस्था पनि थिएन, किनकि त्यो ठाउँमा अनकन्टार जंगल थियो । तर, पछिल्लो समयमा नयाँ पर्यटकीय गन्तव्य पहिचान गर्ने क्रममा भापासँग सीमाना जोडिएको इलामको एक गाउँ पालिकामा पूर्वमै सबैभन्दा उत्तम सूर्योदयको दृष्य अवलोकन गर्ने स्थान भनेर चर्चामा आउन थालेको छ । त्यो स्थान हो- इलाम जिल्लाको रोड गाउँपालिका -६ जिमलेको रम्प्याङस्थित भण्डीडाँडा । भण्डीडाँडामा सूर्योदयको दृश्यावलोकन गर्न उल्लेखनीय संख्यामा भापाका विभिन्न स्थानबाट आन्तरिक पर्यटकहरू पुग्न थालेका छन् । भण्डीडाँडाबाट सूर्योदय, सूर्यास्त, कञ्चनजंघा हिमाल, कन्याम चियाबगान, पाथीभरा मन्दिर, भापाका समथर भू-

भाग, भारतका धेरै प्रान्त र भुटानका केही भागको दृश्यावलोकन गर्न सकिन्छ । उक्त स्थलको विकासका लागि स्थानीय सरकार, वासिन्दा र स्थानीय क्लवबाट संरक्षण कार्य शुरु हुन थालेको छ । हाल संघीय, प्रदेश र स्थानीय सरकारबाट यसको प्रवर्द्धन र विकासका लागि बजेट विनियोजन पनि भइसकेको वडा नम्बर ६का वडाध्यक्ष एवम् रोड गाउँपालिकाका प्रवक्ता मनिकुमार स्याङ्को स्वासले बताए । भापाको पूर्वी मुख्य नाका काँकरभिट्टाबाट उत्तर नकलबन्दा, बाहुनडाँगी, गाडागल्ली, जिर्मले, निन्दा सिरान हेर्दै उकालो लाग्दै जाँदा करिब एक घण्टाको मोटरबाटोबाट सलकपुर जिर्मले पुगिन्छ । उता इलामको पाथीभरा हकटे हुँदै करिब ३० मिनेटको यात्रा गरी रम्प्याङ भण्डीडाँडा पुग्न सकिन्छ । सो ठाउँमा होमस्टे निर्माण तथा व्यवस्थापन गर्ने, पदमार्ग निर्माण, दृश्यावलोकनका लागि विभिन्न धर्मावलम्बीको मूर्तिको व्यवस्थापन, तापोस्थान, राष्ट्रिय तथा विश्व साइकलिङ यात्रीको गन्तव्य निर्माण गर्ने, स्थानीयस्तरको कृषिका विभिन्न परिकार उत्पादन र

तालिमको व्यवस्था गर्ने र उत्पादित वस्तुविक्री गरी आर्थिक विकास गर्ने तथा तीने तहबाट यसको प्रवर्द्धन तथा विकासका पहल गर्ने र मुख्य योजना बनाई विकास निर्माणमा लागि पर्ने गाउँपालिका अध्यक्ष शम्शेर राईले बताएका छन् । भण्डीडाँडा पर्यटन क्षेत्र पूर्वाधारका लागि संघीय पर्यटन मन्त्रालयबाट १५ लाख रकम विनियोजन समेत भइसकेको र यसका लागि बुद्धको शालिक निर्माण गर्ने प्रस्ताव अघि बढिरहेको स्थानीय सरोकारवाला अशोक वात्सवाले जानकारी दिए । भण्डीडाँडामा किरात फ्रन्ड्स क्लवको अगुवाइमा लालीगुराँस र विभिन्न किसिमका फूल रोप्ने, सडकको स्तरोन्नति गर्ने, विश्रामस्थल, खेलमैदान मर्मत, पदमार्ग निर्माण जस्ता कार्यहरू गरेर यसको प्रचारप्रसारमा लागेको किरात फ्रन्ड्स क्लवका अध्यक्ष जीवन राईले बताए । असोज कात्तिक र मंसीर महिना मात्र उपयुक्त समय भएकोले आजभोलि भापा र भारतका सिमा क्षेत्रका पर्यटकहरू जिर्मले पुग्न थालेका छन् । पर्यटकको चहलपहल बढ्न थालेपछि स्थानीय होमस्टेहरू भरिन थालेका छन् । पर्याप्त होमस्टे तयार नभइसकेको अवस्थालाई मध्यनजर गरेर पालिकाले टेन्टको व्यवस्था गरेर पर्यटकलाई सहजता प्रदान गर्न थालेको छ, निकट दिनमै त्यस स्थानमा स्थानीयहरूले आफ्ना सेवाहरू बढाउने तयारी गरेका छन् । हरेक कुनै पनि गन्तव्य जानको लागि पहिला खर्चको कुरा आउँछ नै, खर्चका हिसावले जिर्मले भण्डीडाँडा अत्यन्तै सस्तो छ । खानेकुराहरू स्थानीय उत्पादन मात्र भएकाले पनि सस्तो भएको हो ।

प्रस्तुति: विनोद पाण्डे

अर्जुनधारा जलेश्वर धाममा कोरोना प्रभाव

९ कर्मचारी र ४५ बटुकको खर्च धान्न समस्या

अर्जुनधारा, कात्तिक २४। पूर्वको पशुपतिनाथको नामले परिचित अर्जुनधारा जलेश्वर धाममा आर्थिक सङ्कट उत्पन्न भएको छ । भेटी सङ्कलनबाट सञ्चालित धाममा कोरोना महामारीका कारण भक्तजनहरू आउन छाडेपछि कर्मचारीलाई तलब दिन र बटुकहरूलाई खाना खुवाउन आर्थिक सङ्कट उत्पन्न भएको हो । नौ कर्मचारी र ४५ बटुकको नियमित खर्च धान्न समस्या हुन थालेको धाम विकास समितिका कोषाध्यक्ष मनोज जोशीले बताए । टाढा-टाढाबाट आउने भक्तजन र मन्दिरमा गरिने पूजा पाठ, ब्रतवन्ध, विवाहबाट आउने रकम नै आम्दानीको मुख्य स्रोत थिए- उनले भने- कोभिड-१९का कारण विगत आठ महिनादेखि भक्तजन नआएपछि आर्थिक सङ्कट हुन

थाचना गर्ने तयारी भइरहेको उनले बताए । धामका प्रचार समितिका सहसंयोजक तथा पत्रकार दिपिन राईले धाम क्षेत्रको परिसरमा पर्खाल लगाउन रात बर्ष केन्द्रीय सरकारले रु. ५० लाख सहयोग गरे पनि सञ्चालन खर्च कतैबाट पनि नआएको

थालेको छ । मन्दिरमा मासिक रु. तीन लाख खर्च हुँदै आएको उनले बताए । उनका अनुसार कर्मचारीलाई तलब खुवाउन र बटुकको खाना खर्चका लागि स्थानीय सरकारलाई गुहार्नुपर्ने अवस्था सिर्जना भएको छ । कोरोनाको जोखिम बढ्दै गयो र मन्दिरमा पूजापाठका लागि खुला गर्ने अवस्था सिर्जना नभएमा सम्पूर्ण धार्मिक संस्थाहरू आर्थिक सङ्कटमा पर्ने उनको भनाइ छ । प्रत्येक वर्ष अर्जुनधारा जलेश्वर धाममा बालाचतुर्दशीको अवसर पारेर धार्मिक अनुष्ठानको आयोजना गरी मन्दिर सञ्चालनका लागि आर्थिक सङ्कलन गरिँदै आएको थियो तर यस वर्ष कोरोनाका कारण सम्भव नदेखिएपछि सर्वदलीय बैठक बोलाएर आर्थिक सङ्कलनका लागि सहयोगको

वताए । पूर्वको ठूलो धार्मिक सम्पति हो अर्जुनधारा धाम- उनले भने-

सङ्कटमा बचाउने दायित्व पनि तीने तहको सरकारको हो ।

पूर्वाञ्चलकै सबैभन्दा ठूलो डिपार्टमेन्ट स्टोर
गोरखा डिपार्टमेन्ट स्टोर
 हावा विशेषताहरू :
 - अण्डरग्राउण्ड फ्लोरमा : ताना तरकारी तथा फलफूल
 - ग्राउण्ड फ्लोरमा : खाद्यान्न तथा पेय पदार्थ
 - पहिलो तलामा : कस्मेटिक्स, किचन बेयर, स्टेशनरी
 - दोस्रो तलामा : इलेक्ट्रोनिक्स सामानहरू
 - तेस्रो तलामा : जुला-बथर, छाता ब्याङ्केट, गलैचा
 - चौथो तलामा : सटिङ, सुटिङ लगायतका लेडिङ तथा जेन्ट्स आइटम
 - पाँचौ तलामा : बेबी आइटम
 - छैठौ तलामा : गोरखा किचन
गोरखा डिपार्टमेन्ट स्टोर
 धरानरोड, इटहरी, सुनसरी फोन नं. ०२५-५८३२५४

बिर्ता (सेफ्टी तथा ढल सफाई)
 बिर्तामोड, भापा
 (पहाडी क्षेत्रमा पनि यो सेवा उपलब्ध छ ।)
 पूर्वाञ्चलकै सबैभन्दा ठूलो मासिक सिस्टमबाट सफाउ गरिन्छ ।
 सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस् ।
 मूपाल बुटाशोकी
 023-545402
 9825952677
 9825952680

कमल गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय
 तोपगाछी, भापा
प्रस्ताव आह्वान गरिएको सूचना
 प्रथमपटक प्रकाशित मिति २०७७/७/२४
 यस कमल गाउँपालिका वडा नं. ६ खयरवारीबाट दमक-८ वालुवाटार जाने बाटो रत्नाखोलाको भोल्डुङ्गे पुल क्षेत्र अन्तर्गत भोल्डुङ्गे पुल सम्बन्धि कार्य सञ्चालन गर्नका लागि नेपाल सरकारको भोल्डुङ्गे पुल रणनीति, २०६२ अनुसार प्राविधिक तथा सामाजिक पक्षहरूमा सहयोग पुर्याउन (डीपीआर निर्माणसहित) गै.स.स. छनौट गरी कार्यक्रम अघि बढाउन आवश्यक भएकोले निम्न बमोजिम आधारहरू पूरा भएका स्थानीय गै.स.स.हरूबाट सूचना प्रकाशित भएको मितिले १५ दिनभित्र यस कार्यालयमा पेश गर्न प्रस्ताव आह्वानको सूचना गरिएको छ ।
 गै.स.स. छनौटका आधारहरूसहित विस्तृत सूचना यस कार्यालयको Website: kamalmun.gov.npमा राखिएको व्यहोरा समेत अनुरोध छ ।
 प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

होटल इस्टर्न नेपाल प्रा.लि.को सार्वजनिक सुनुवाई सम्बन्धी सूचना
 प्रकाशित मिति: २०७७/०७/२५
 होटल इस्टर्न नेपाल प्रा. लि. प्रस्तावक रहेको होटल इस्टर्न नेपालको प्रारम्भिक वातावरणीय परिक्षण (IEE)को अध्ययन कार्य भइरहेको छ । यसै सन्दर्भमा आयोजना प्रभावित क्षेत्र भन्ना जिल्लाको मेचीनगर नगरपालिकाका सरोकारवाला व्यक्ति, संघ-संस्थाहरूबाट थप लिखित राय/सुझाव तथा जानकारी, छलफल र सुझाव आदान प्रदान गर्न निम्न मिति, समय र स्थानमा सार्वजनिक सुनुवाई कार्यक्रम आयोजना गरिने भएकोले सरोकारवाला सम्पर्कलाई उपस्थित भई सार्वजनिक सुनुवाई कार्यक्रममा सहभागि भई विन्तु हुन अनुरोध गरिन्छ ।
 तपसिल:
 सार्वजनिक सुनुवाई हुने मिति : २०७७/०७/२८
 स्थान : धुलाबारी-३०, मेचीनगर नगरपालिका, भापा आयोजक :
 समय : दिनको ४:०० बजे
 फोन नं : ९८४२३३०९१४
होटल इस्टर्न नेपाल प्रा.लि.
 ईमेल: hoteleatern.nepal@gmail.com

श्रद्धाञ्जलि/समवेदना
 यस सहकारी संस्थाका शेयर सदस्य मेधराज दिवाली (कुमार) का पुजनीय पिता, यस सहकारी संस्थाका शेयर सदस्य समेत रहेका कनकाई-३ सुइका पुराना सून व्यवसायी, सामाजिक व्यक्तित्व सुनार कान्छा नामले परिचित पुर्णबहादुर दिवालीको मिति २०७७/०७/१६ गते मेची अस्पताल, भद्रपुरमा ६९ वर्षको उमेरमा असाध्यैक निधन भएकोमा उहाँप्रति भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । यो दुःखद घडीमा छोराहरू मेधराज (कुमार), दुर्गा, सनारायण र दीपक लगायत सम्पूर्ण दिवाली परिवारमा भगवानले धैर्यधारण गर्ने शक्ति प्रदान गहनु भन्ने कामनाका साथ हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।
पुर्णबहादुर दिवाली
 रमेश बाराकोटी व्यवस्थापक
 भरतकुमार थपलिया सचिव
 चन्द्रप्रसाद पोखरेल अध्यक्ष
 एवम् दोमुखा बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था लिमिटेड परिवार कनकाई-३, सुइका, भापा

कमल गाउँपालिका
 गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय तोपगाछी, भापा
शिलवन्दी दरभाउपत्र आह्वानको सूचना
 तैस्रोपटक प्रकाशित मिति २०७७/७/२४
 यस गाउँपालिकाको निर्णय एवम् आर्थिक ऐन २०७७ दफा १२ अनुसार गाउँपालिकाले उठाउन पाउने सेवा शुल्क निर्धारण गरे बमोजिम देहायका ठेक्का बन्दोबस्त गर्नुपर्ने भएकोले इच्छुक फर्म वा संस्थाले देहायको शर्तहरूको अधिनमा रही बढाबढमा शिलवन्दी दरभाउपत्र पेश गर्न १५ (पन्ध्र) दिने यो सूचना प्रकाशित गरिएको व्यहोरा सम्बन्धित सबैलाई जानकारी गराइन्छ ।
ठेक्काको विवरण

सि.नं	ठेक्का नं.	ठेक्काको विवरण	सुनुवत अंक (भ्याट बाँडेक)	शिलवन्दी दरभाउपत्र दस्तुर	शिलवन्दी दरभाउपत्र खरिद गर्ने ब्याज	शिलवन्दी दरभाउपत्र पाखिमा गर्ने अन्तिम मिति र समय	शिलवन्दी दरभाउपत्र खोजिने मिति र समय
१	०८ / ०७७७ / राशरव	विज्ञापन कर	६,५५,०००/- अठ्ठथी छ लाख पन्ध्रला हजार मात्र	१,०००/-	२०७७/०८/०१ कार्यालय समय भित्र	२०७७/०८/१० १२ बजे भित्र	२०७७/०८/१० २ बजे

शर्तहरूसहित विस्तृत सूचना यस कार्यालयको Website: kamalmun.gov.np मा राखिएको व्यहोरा समेत अनुरोध छ ।
 प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत

समाजसेवाको अनुकरणीय बाटो

संसारका सबै धर्मशास्त्रको सार छ- पुण्य कमाउन चाहन्छौ भने परोपकार गर, पाप कमाउन चाहन्छौ भने अरुलाई पीडा देऊ । समस्त प्राणीमा मनुष्य नै श्रेष्ठ प्राणी हो । आफ्नो मात्र हित नहेरेर ऊ समस्त समाजको सहयोगका लागि अभिप्रेरित हुन्छ । ऊ भित्र परोपकारी भावना हुन्छ । वास्तवमा परोपकार नै समाजसेवा हो । मानव हितका लागि आफूले गर्न सकिने काम गर्ने हो । समाजसेवा भनेको आफूले जे गर्न सकिन्छ, त्यही काम आफ्नो ठाउँबाट इमान्दार भएर गर्नु नै महानता हो । नेपालीमा उखान छ- मन हुनेको धन हुँदैन, धन हुनेको मन हुँदैन । तर, कहिलेकाहीँ यो लोकोक्ति अपवाद पनि हुन सक्छ । साँचो समाजसेवा सदैव स्तुत्य हुन्छ र समाजसेवीहरू सँधै बन्दनीय हुन्छन् ।

हाम्रो समाजमा अहिले दुई प्रकारका समाजसेवीहरू छन् । हाम्रो समाजमा महान् र उदाहरणीय काम गर्ने समाजसेवीको संख्या बढ्दै गएको छ । हृदयको टोका बन्द गरेर सम्पत्ति कमाउने मात्र चाहना बोकेकाहरूको त कुरै नगर्ने, तर आफ्ना पितृको सम्मान र स्मृतिमा मन्दिर, पाटीपौवा, सामुदायिक भवन, विद्यालय, चौतारी र विश्राम गृह बनाउने हाम्रो पुरानै नेपाली संस्कृति हो । आफूले दुःख र मेहनत आर्जन गरेको सम्पत्तिको केही अंश उदारतापूर्वक समाजसेवामा खर्चेने असल समाजसेवीहरू हुन् । हिन्दु धर्मशास्त्रहरूले पनि दशाश दान गर्नुपर्ने सुभाएका छन् । हृदयदेखि नै समाजसेवा गर्नेहरूले जनताको विश्वास र माया बटुलेका छन् । अर्को तर्फ समाजसेवाको क्षेत्रमा नकारात्मक प्रवृत्ति पनि भन्नुपर्ने छ । भिखारी जस्तै मागेर र अपारदर्शी ढंगले आय-व्ययको बहीखाता राखेर समाजसेवाको नाटक मञ्चन गरेको संख्या पनि सानो छैन । सामाजिक सञ्जालहरूमा तस्वीर अपलोड गरिरहेका कथित समाजसेवीहरूको संख्या पनि बढिरहेको छ । स्वार्थीहरूको कारण पवित्र समाजसेवा पनि बदनाम हुँदै गएको छ । समाजसेवालाई अहिले धेरैले नाम र दाम कमाउने मलिलो पेशा बनाएका छन् । नेपालमा समाजसेवाकै आवरणमा कालो धनलाई सेतो बनाउने प्रयत्न जारी छ । आपराधिक छबिलाई धोई पखाल समाजसेवाको दोसल्ला ओढ्नेको संख्या पनि कम छैन ।

स्वार्थीहरूको हृदयले समाजसेवा मन पराउँदैन । यस्ता व्यक्ति समाजको सेवा गर्न अयोग्य मात्र होइन, समाज विकासका लागि घातक पनि हुन्छन् । वास्तवमा साँचा समाजसेवीहरू प्रचारका भोका हुँदैनन् । देखाउन होइन, हृदयतः गर्ने हो समाजसेवा । कुनै पनि विकसित समाज सदासर्वदा समाजसेवीहरूको ऋण रहन्छ । शोक, विपत्ति, विषम र दुःखद घडीमा सबैका लागि उदाहरणीय र प्रेरणाको स्रोत बनेर समाजसेवीहरू क्रियाशील हुन्छन् । निजी सम्पत्ति निःस्वार्थ दान गर्छन् । स्वार्थको दलदलबाट निस्केर मानवताको हितमा परोपकारीहरू उदाहरणीय र उदार भावनाले सहयोगका मुठी खोल्छन् । सत्कार्यको सकारात्मक सोच बोकेको समाजसेवाको अनुकरणीय बाटो असल समाजसेवीहरूले रोज्न आवश्यक छ ।

केमिकल लाइफ मात्र होइन जीवन

उदय मैनाली

जीवन केमिकलमुक्त बनाई प्राकृतिक र सामाजिक बनाउने हो भने सकारात्मक सोच नै मुख्य उपाय हो । सकारात्मक सोचका साथ समाजमा एकाकार हुन सक्ने मानिसले मात्र समाजमा स्थान बनाउन सक्दछ ।

संवेदनाबाट विचलित नभई जीवनयापन गर्ने हाम्रो सोच हामीबाट कोसौं भागिरहेको छ । संसारमा जीवन बारेमा बुझ्न मुख्यतया दुई प्रकारका अवधारणाको विकास भएको पाइन्छ ।

अलौकिकता

- ईश्वरकेन्द्रित अवधारणा
- आत्मकेन्द्रित अवधारणा

प्रकृतिवाद

- विषयगत अवधारणा
- ऐच्छिक अवधारणा

कतिपयले जीवनको उद्देश्यलाई क्षणिक हाँसो, खुशी र आफूलाई मनपर्ने वस्तुको खोजीमा बिताएको पनि पाइन्छ । एक अर्थमा यो पनि जीवनको पाटो नै हो । तर, दार्शनिक दृष्टिकोणमा जीवनदर्शन जति गहिरो विषय अरु छैन । मानव जीवनलाई हेर्ने कतिपय विद्वानहरू तुलनात्मक दृष्टिकोणबाट प्रताडित पनि छन् । तर, जीवनदर्शन तुलनात्मकभन्दा अनुभवात्मक दृष्टिले अध्ययन गर्ने विषय हो । मानव विकासको इतिहासमा भोगिएका, देखिएका र सुनिएका अनुभवबाट मात्र यथार्थ जीवनको रहस्यसम्म पुग्न सज्ज हुन्छ ।

अलौकिक वा अध्यात्मिक अवधारणाले ध्यान र योगको अवस्थामा मानिस निर्वाचन हुन्छ । त्यसबेला

केमिकलयुक्त वस्तुबाट मात्र जीवन आनन्द लिने भावदेशबाट मुक्त भई अनावश्यक तनावबाट छुटकारा पाउन सकिन्छ ।

यसका अनुपम उदाहरण पनि हामीले नसुनेका र नपढेका पक्कै होइनौं । जस्तो की ध्यानमार्गबाट भगवान बुद्ध प्रेम र करुणामय भएका थिए भने ओशोले प्रेम कै गीत गाएका थिए । मीराले प्रेम भक्ति गरेका हुन् । भगवान कृष्णले रासलिला रचाएकै हुन् । देवकोटाले मुनामदन मार्फत आत्मिक प्रेम मिलन गराएकै हुन् । रसायनिक जीवनमा रम्नु भनेको भौतिक बिलासिता मात्र हो । जीवन भौतिक सुखसयल र संवेदनाको लागि मात्र होइन भनेर बुझ्न जरूरी छ । तसर्थ, केमिकल लाइफ मात्र बाँचेर सुन्दर मानव जीवन खेर जान दिनुहुँदैन । भौतिक विलासिता क्षणिक आनन्दको पाटो हो त्यसैले धेरै केमिकल लाइफले क्षणिक संवेदना शान्त गर्दा, तर वास्तवमा जीवनको अर्थबोध गराउँदैन । कोही केही नहुँदा पनि सन्तुष्ट छन् भने कोही पर्याप्त हुँदा पनि असन्तुष्ट ।

केही नहुँदा पनि सन्तुष्ट जीवन जीउने कलाले जीवन विचलित हुनबाट जोगाउँछ भने भएर पनि नपुग्ने विलासिताले लोभ र मोहमाथि विजय प्राप्त गर्न सक्दैन र अन्ततः रसायनिक जीवनमा लिप्त हुन पुग्दछ । भूत र

हेर्ने दृष्टिकोणमा यति विकसित भइसकेको छ की यो केवल मानिसको मस्तिष्कमा हुने एक रसायनिक क्रिया प्रतिक्रियाको प्रतिफल मात्र भएको छ । हरेक विषय र जीवन भोगाइलाई वैज्ञानिक लोजिक लगाएर मात्र विश्वास गर्ने आदत बसेको आजको विश्व समाज प्रेमलाई केवल केमिकल फेशनको रुपमा बुझ्न थालेको छ । तर, मानवीय संवेदनाभित्रका यावत विषयलाई गम्भीर रुपमा बुझ्न र हेर्ने हामी केही धैर्य र संवेदनशील हुन अत्यन्तै जरूरी रहेको छ ।

भूमिका लेखिए अनुसार मानिसको शरीरमा उत्पन्न हुने सुखद र दुःखद संवेदना नै मानवीय जीवनका दुई आयाम हुन् । दुःखद संवेदनाले मानिसको शरीरमा उत्पन्न हुने चिलाईको अवस्थालाई बुझाउँछ भने त्यस चिलाइसहितको ठाउँमा कन्याइयो भने सुखद संवेदनाको अवस्थालाई जनाउँदछ । आजको मानिसको सतही जीवनको जिउने कला यही चिलाई र कन्याई मै रुमल्लिएको छ भन्दा फरक नपर्ला । किनकि यसप्रकारका मानवीय संवेदनालाई तटस्थ भएर हेर्ने र सुखद र दुःखद

मानवमा कुनै भाव वा संवेग हुँदैन । ऊ केमिकल लाइफभन्दा माथि उठिसकेको हुन्छ । यो बेलाभन्दा फरक समयमा जम्ने संवेदना भनेको सबै मनका गणित र मनोदशा मात्र हुन् । किनकि मानवीय स्वभाव अनुसार प्रेमदेखि विछोडसम्म र चुम्बकदेखि सेक्ससम्म सबै रसायनिक जीवनका भोगाइहरू हुन् । तर, जीवनको सदुपयोग यति मात्रमा सिमित राख्नु भनेको जीवनको सही र सत्य प्रयोग होइन ।

वैज्ञानिकहरू भन्दछन् मानव शरीरभित्र डोपामायाय नामक रसायन हुन्छन् । जसले प्रेमी वा प्रेमिकालाई उत्तेजित गराउन भूमिका खेल्दछन् । तर, जीवनदर्शनले कुनै साथी बिना पनि हामी प्रेमको अद्भूत आनन्द लिन वा महशुस गर्न सक्छौं । जसको लागि हामीले प्राकृतिक स्रोत र विधिबाट शरीरमा खुशी, आनन्द र प्रेमभाव जगाउन सक्छौं । शारीरिक व्यायाम, सूर्य नमस्कार र स्नान, फोटोग्राफी, चित्रकला, संगीत । सिर्जनात्मक कार्यबाट पनि जीवन आनन्द लिन सकिन्छ ।

भविष्यको धेरै चिन्ता गर्ने परिपाटीले पनि अनावश्यक केमिकल उत्पन्न गर्न मद्दत गर्दछ । तसर्थ, वर्तमान सुन्दर बनाउनतर्फ सचेत हुनु पर्दछ । जसको लागि सकारात्मक चिन्तनको जरूरत हुन जान्छ । जसरी गाडीको स्टेरिड ड्राइभको हातमा हुन्छ त्यसरी नै हाम्रो जीवनीको स्टेरिड हाम्रो हातमा हुन्छ, मात्र त्यसलाई सही मार्गमा हिँडाउन सके जीवन सुन्दर छ ।

जो मान्छेलाई जाँड रक्सी सेवनले असर गर्छ भने थाहा हुँदाहुँदै पनि त्यसको सेवन गर्छ । त्यस्तो मानिसले जीवन सुन्दर बनाउन सक्दैन । जसले आफ्नो जीवन अर्काको देखासिकी र आदेशमा चलाउँछ उसलाई जीवनको असली मोल आफ्नो क्षमताको ज्ञान कहिल्यै हुँदैन । तसर्थ, जीवन केमिकल मुक्त बनाई प्राकृतिक र सामाजिक बनाउने हो भने सकारात्मक सोच नै मुख्य उपाय हो । सकारात्मक सोचका साथ समाजमा एकाकार हुन सक्ने मानिसले मात्र समाजमा स्थान बनाउन सक्दछ । अनि मात्र मानव जीवन सुखी र खुशी रहन सक्दछ ।

पत्रकारिता : सम्भावना र चुनौति

अभित संग्रहा

कुनै पनि सत्यतथ्य सूचनालाई सम्पादन गर्नु छापा माध्यम तथा विद्युतीय माध्यममा प्रशासन तथा प्रकाशन गर्नुलाई पत्रकारिता भनिन्छ । आजको यो समयमा पत्रकारिता गर्नु धेरै आवश्यक छ । समाज परिवर्तन र रुपान्तरणको लागि पत्रकारिताले महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको हुन्छ । यो पेशा समाज परिवर्तन गर्ने पेशा हो । सूचना पाउनु सबैको अधिकार हो । कुनै पनि सूचनाबाट विञ्चित हुन नपाउन । सूचनाको सही उपयोग गरेर अरुलाई सूचना प्रदान गर्न सकिन्छ । त्यसकारण असल पत्रकारिता गर्नेको खाँचो परेको अनुभव गर्न सकिन्छ । पत्रकारिताले समाजलाई सही दिशामा लैजान मद्दत पुऱ्याउँछ । समाजमा भएको बढ्दो विकृति विसंगती बेथितिलाई हटाउन सक्नुपर्छ । देशमा भ्रष्टाचारले जडो गाडेको छ । यस्ता विकृति फैलिएको छ । पत्रकारिताको माध्यमबाट खबरदारी गर्ने हो । आजको पत्रकारिता बुलन्द हुन सक्नुपर्छ । हिजो समय र आजको समय फरक भइसकेको छ । हिजो सिमित कुराहरूले पुग्थ्यो भने आज असिमित आवश्यकताहरू बढेको छ । समय जति बित्दै गयो उतिनै मान्छेका धारणाहरू परिवर्तनको भएको छ । समाजमा अभूतसम्म अन्धविश्वास कुप्रथाहरू ती कुराहरू हटाउँदै लानुपर्छ । आर्थिक विकास र समृद्धिको लागि यो अभिन अन्न हो । यो क्षेत्रमा समाजलाई सकारात्मक बनाउन सक्छ र केही कुरा

दिन सक्छु भन्ने भाव भएकाहरूले यो क्षेत्रमा सफल भएको देखिन्छ ।

यो क्षेत्रमा आउनलाई निःस्वार्थ भाव भएर आउन सक्नुपर्छ । सही सकारात्मक सूचनाले समाज परिवर्तन गर्न सक्छ । तसर्थ, यो पेशा मर्यादित र अनुशासित हुनुपर्छ । सबै जाति समुदाय वर्गमा सूचनाको पहुँच पुग्न जरूरी छ । पत्रकारितालाई आवाजविहीनको आवाज पनि भन्ने गरिन्छ । देशको आर्थिक विकास र उन्नतिमा यसले महत्वपूर्ण भूमिका खेल्दछ । यसमा लागेपछि निःस्वार्थ भएर लाग्नुपर्छ । यस्तो मर्यादित पेशामा लागेर पनि आचारसंहिताको उल्लंघन गरेको देखिन्छ । चर्चा कमाउन विभिन्न आपराधिक बन्न पुगेका छन् । यो पेशा आफ्नो लागि गरिने समाजको लागि गरिने हो । त्यसकारण पत्रकारिता समाज परिवर्तन गर्ने पेशा हो भन्ने गरिन्छ ।

कोरोना भाइरस आएपछि नेपाली पत्रकारितालाई पनि असर गरेको छ । यसमा पनि संकट नआउला भन्न सकिन्छ । कति त छापाबाट प्रकाशित हुने पत्र-पत्रिका बन्द हुने अवस्था छन् भने कति बन्द समेत भइसकेको छ । लामो समयसम्म लकडाउन भएको कारणले कच्चापदार्थ नपाउनु अथवा महगो हुने गरेको छ । कोरोना कहरको कारणले समाचार संकलन गर्न गाह्रो हुने गरेको छ । घर-परिवारबाट दबाव आउने पत्रकारिता गर्दा पैसा कमाउन सकिँदैन । एक्लो छोरा कोरोना भाइरस लागि हाल्यो हामी के गर्ने भन्छन् । पत्रकारितामा गर्नलाई निराश बनाइन्छ । कोरोना भाइरसको कारणले यो पैसा छोडेर व्यापार व्यवसायतिर लागेको पनि छन् ।

पत्रकारलाई पनि कोरोनाको संक्रमण भएपछि अफ यो पेशामा चुनौति थपिएको छ ।

दिनानुदिन कोरोना संक्रमण बढ्न थालेपछि उत्तिकै जोखिम पनि बढेको देख्न सकिन्छ । चुनौति पनि बढेको छ र सम्भावना पनि बढेको छ । पत्रकारिता गर्नेलाई । म सानोदेखि नै पत्रपत्रिका पढ्ने, पुस्तक पढ्ने गर्थे । मलाई पनि पत्रकारिताको नशा चढेको छ । पत्रकार नै नभए पनि लेखकसम्म हुन्छु जस्तो लाग्छ । सूचनाबाट मानिसलाई सूचित गराउने पनि पत्रकारिता त हो । अहिले प्रविधिको विकाससँगै अनलाइन पत्रिका सूचना सम्प्रेषण गर्न

सजिलो बनाएको छ । डिजिटल मिडियाको विकास तीव्ररूपमा हुँदैछ ।

पहिला-पहिला छापाको माध्यमबाट प्रकाशित हुन्थ्यो । एकदिनसम्म कुर्नुपर्थ्यो । आजको समाचार अहिले तुरुन्त आउने प्रविधिको विकास भएको छ । समाचार सम्प्रेषण छिटो र आम-मानिसमा पुगि हाल्छ । यो समयको माग पनि हो । यो क्षेत्रमा जोखिम बढी हुने गर्छ, यद्यपि यो कलाको क्षेत्र पनि हो । हतामा लेखिने भएकोले हतारको साहित्य पनि भनिन्छ । श्रमजीवी पत्रकारलाई पनि उचित पारिश्रमिक छैन । पत्रकार हुन्छु लक्ष्य राखेपछि जीवन

नै सम्पर्ण गर्नुपर्छ । भविष्यमा सफल पत्रकार बन्न सकिन्छ । खोज अनुसन्धान निरन्तर अभ्यासको जरूरी हुनुपर्छ । यता चुनौति बढे पनि सम्भावना पनि छ । म भित्र पनि गर्ने कला छ, खुबी छ । म पनि गर्न सक्छु आँट, हिम्मत हुनुपर्छ । पत्रकारिता आफैलाई गरिने होइन अरुको काम हो । सेवाको भावना पनि हो । कोरोना भाइरस फैलिएपछि अफ जोखिम बढेको हो । चुनौति थपिएको हो । जोखिम सँगसँगै काम गर्न पनि एक किसिमको मजा छ । कतिपय पत्रकार साथीहरू बताउछन् ।

अहिलेको यो समय महामारीमा दिनरात खटेर आममानिसमा सूचना प्रवाह गरिरहेका छन् । उनीहरूलाई उचित सम्मान दिनुपर्छ । कोरोनाको संक्रमण भएर कतिले ज्यान समेत गुमाएका छन् भने कति त निको समेत भएका छन् । दिनानुदिन जोखिम बढ्दैछ । पत्रकारितामा चुनौति थपेकोथपे छ । जहाँ जोखिम छ त्यहाँनै सम्भावना पनि बढी हुने गर्छ । कोरोना महामारी पछि पत्रकारिता खस्कँदै गइरहेको छ । दुःख भएर समाचार संकलन गर्न हिँड्न दुल्न स्थिति पनि छैन । भयावह स्थिति छ ।

अत्यधिकरूपमा कोरोना संक्रमण बढ्न थालेपछि रिपोर्टिङ गर्न मन लागेर पनि गरेका छैनन् । घरमै बस्न थालेका देख्न सकिन्छ । पत्रकारिता गर्नेहरू अफ धेरै सतर्कता अपनाउन जरूरी छ । यो समय पत्रकारिता गर्नेहरूलाई राम्रो अवसर पनि हो । तपाईं विचार गर्नु त चुनौति कहाँ छैन । जोखिम कुन क्षेत्रमा छैन । जो चुनौतिपूर्ण अर्थ बढ्न सक्छ । ऊ नै सफलताको शिखरमा पुग्छ । लक्ष्यसम्म पुग्ने सफलता हासिल गर्छ ।

न्यानो कपडा पाउँदा बालबालिका दंग

बिर्तामोड, कात्तिक २४। इनरह्वील क्लव अफ बिर्तामोड मिडटाउनले भ्रष्टाचारको कनकाई-१ जामुनवारीस्थित सुस्त मनस्थिति सरोकार समाज नेपालको बालावास गृहमा रहेका बौद्धिक अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरूलाई न्यानो कपडा प्रदान गरेको छ।

इनरह्वील क्लव अफ बिर्तामोड मिडटाउनकी प्रेसिडेन्ट रेनु बंशल, सेक्रेटरी सम्पत्ति भण्डारी, आइएसओ मोनिता अग्रवाल, एडीडर जुनु उप्रेती, बोर्ड मेम्बर कमला पौडेल, प्रियंका गोयल लगायतले

बालावास गृहमा रहेका बौद्धिक अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरूलाई न्यानो कपडा प्रदान गरेका थिए।

उनीहरूले आउँदै गरेको हिन्दुहरूको चाड तिहारको उपलक्ष्यमा बालावास गृहमा रहेका बौद्धिक अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरूलाई फिर्किरे बती बालेर मनोरञ्जन गराउनुका साथै मिठा-मिठा परिहारहरू खुवाएका थिए।

त्यस्तै कोरोना भाइरसको संक्रमणबाट बच्न बौद्धिक अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरूलाई मास्क समेत वितरण

गरिएको इनरह्वील क्लव अफ बिर्तामोड मिडटाउनकी प्रेसिडेन्ट रेनु बंशलले जानकारी दिइन्। जाडोको मौसम शुरु भएकाले यो अवस्थामा विभिन्न भाइरसजन्य फलुहरबाट बचाउन बौद्धिक अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरूलाई न्यानो कपडा प्रदान गरिएको उनले बताइन्।

२०६८ सालमा सुस्त मनस्थिति सरोकार समाज नेपाल नामक संस्था स्थापना गरेर २०७१ सालदेखि कनकाई नगरपालिकाको कार्यालय नजिकै घर भाडामा लिएर भ्रष्टाचार, इलाम, मोरङ, सुनसरी जिल्लाका अत्यन्तै न्यून आय भएका वा अभिभावक नै नभएर बेवारिसे अवस्थाका बौद्धिक अपाङ्गता भएका १६ जना बालबालिकाको स्याहारसुसार गरिँदै आएको सुस्त मनस्थिति सरोकार समाज नेपालकी अध्यक्ष भागिरथा चापागाईं पोखरेलले बताइन्।

उनले कोरोना कहरको यस्तो अवस्थामा पनि बौद्धिक अपाङ्गता भएका बालबालिकाहरूलाई न्यानो कपडा प्रदान गरेकोमा इनरह्वील क्लव अफ बिर्तामोड मिडटाउनलाई धन्यवाद दिएकी थिइन्।

चारआली साना शहरी खानेपानी तथा सरसफाई उपभोक्ता संस्था

मेचीनगर नगरपालिका-१२, धाइजन, भ्रष्टाचार
सम्पर्क नं. ०२३-४६०६७१

मिति : २०७७/०७/२३

खानेपानी महसुलको बढ्यौता रकम चुक्ता गर्नेबारेको अत्यन्त जरूरी सूचना

उपरोक्त सम्बन्धमा तपसिलका उपभोक्ताहरूको नाममा खानेपानी महसुलको बढ्यौता रकम लामो समयदेखि बुझाउन बाँकी रहेको र संस्थाबाट पटक-पटक ताकेता/जानकारी गराउँदा समेत हालसम्म बढ्यौता रकम चुक्ता नगरेकाले संस्थाको आसन्न छैठौँ अधिवेशनलाई समेत मध्यनजर गर्दै तपाईंको नामको बढ्यौता रकम यही मिति २०७७ मंसिर १५ गतेभित्र चुक्ता गरिसक्नु हुन यो सार्वजनिक सूचना प्रकाशित गरिएको छ। उक्त मितिभित्र बढ्यौता रकम चुक्ता नगरे आसन्न अधिवेशन प्रभावित हुनुका साथै संस्थाको विधान अनुसार कारवाहीको प्रक्रियाअघि बढाइने जानकारी समेत गराइन्छ।

क्र.सं.	ग्राहक कोड	ग्राहकको नाम	ठेगाना	बढ्यौता रकम रु.	क्र.सं.	ग्राहक कोड	ग्राहकको नाम	ठेगाना	बढ्यौता रकम रु.
१.	१३६३	श्री युनिक बोर्डिङ स्कूल	मेनपा- १२	३५,४६०	६५.	१०७५	हस्तबहादुर कार्की	मेनपा- ११	४,२१५
२.	१५२३	शोभादेवी सुनुवार	मेनपा- १२	२८,८५३	७०.	१५००	हिमालय पण्टीकोटेल (मन्दिन्द्र धमला)	मेनपा- १२	४,१६८
३.	२२२५	सन्तोष भुजेल	मेनपा- १२	२७,०५०	७१.	१४५६	चन्द्रकला फागो	मेनपा- १२	४,०३२
४.	११६१	अजित मेचे	मेनपा- १२	२५,३६३	७२.	२१४४	प्रदीप राजवंशी	मेनपा- १३	४,०००
५.	२१६	रञ्जित रिजाल	मेनपा- १३	२४,०३४	७३.	१७५५	विक्रम राई	मेनपा- १२	३,८५४
६.	१८५५	पदमबहादुर राई	मेनपा- १२	१७,६५७	७४.	१५०५	कलुमाया दर्जी	मेनपा- १२	३,८५०
७.	२३७५	राजेश मेचे	मेनपा- १२	१५,०६८	७५.	४५६	मनमाया तिवारी	मेनपा- १३	३,८४६
८.	१५६२	राजेश साँकी	मेनपा- १२	१४,४४१	७६.	१५४०	पुष्पदेवी थापा	मेनपा- १२	३,७५५
९.	१८५५	अमित राई	मेनपा- १२	१३,५४५	७७.	११३५	बलभद्र जनता मा.वि.	मेनपा- ११	३,७५५
१०.	११५५	कुमारी मेचे	मेनपा- १२	१३,३७१	७८.	२०७१	भद्रा लिम्बू	मेनपा- १२	३,६६६
११.	१८८४	विशाल विश्वकर्मा	मेनपा- १२	१३,३७१	७९.	२२४०	बलमसिंह राजवंशी	मेनपा- ११	३,६३४
१२.	३३७	दिलीपकुमार सिंह मादेन	मेनपा- १३	१३,३५२	८०.	१८०१	टिकाराम विश्वकर्मा	मेनपा- १२	३,६०८
१३.	१५३५	गंगाबहादुर महारा	मेनपा- १२	१२,२८०	८१.	११७६	रिना नेम्बाङ्ग	मेनपा- १२	३,५८५
१४.	१६५५	श्याम राई (ख)	मेनपा- १२	११,६४५	८२.	२१३५	देवकेशर राई	मेनपा- १२	३,५३२
१५.	३१८	पुहाती राजवंशी	मेनपा- १३	११,५२२	८३.	१३५८	अम्बिका बराइली	मेनपा- ११	३,४८७
१६.	२०८१	सुमिला राजवंशी श्रेष्ठ	मेनपा- ११	११,११३	८४.	११५५	कालु मेचे	मेनपा- १२	३,३४१
१७.	१००३	भरत निरौला	मेनपा- ११	१०,८५८	८५.	११६२	सजित मेचे	मेनपा- १२	३,३१३
१८.	११४६	सरिता मेचे	मेनपा- १२	१०,४४३	८६.	२३३०	महेन्द्र मेचे	मेनपा- ११	३,२३७
१९.	१३४४	नारायणप्रसाद रिमाल	मेनपा- १२	१०,१५५	८७.	६३	संदिपा मण्डल	मेनपा- १४	३,२२८
२०.	२२४४	पदमबहादुर दाश	मेनपा- ११	९,६५०	८८.	२३४७	नरमाया साँकी	मेनपा- १२	३,१५१
२१.	१८४२	हरिमाया बराइली	मेनपा- १२	९,८०१	८९.	२४२४	पावती धिमाल	मेनपा- १२	३,१५१
२२.	१८८३	सोमराज आलेमगर	मेनपा- १२	८,६१८	९०.	१७०८	सुकसरी राजवंशी	मेनपा- १२	३,१४४
२३.	१२०५	रुवी मेचे	मेनपा- १२	८,६६४	९१.	२१२८	अनिलकुमार घिमिरे	मेनपा- १३	३,०४८
२४.	१५६०	पूर्णबहादुर अग्रामी	मेनपा- १२	८,४८६	९२.	२२३६	सुकुमार राजवंशी	मेनपा- १४	२,८८८
२५.	१५६३	लोकबहादुर राई	मेनपा- १२	८,२३५	९३.	२६३	धर्मेश राजवंशी	मेनपा- १३	२,८४५
२६.	१८३५	भोला माया राई	मेनपा- १२	८,००३	९४.	१३५६	बासुदेव ढुंगेल	मेनपा-१२	२,८४४
२७.	१८०३	बलबहादुर सुब्बा	मेनपा- १२	७,८३५	९५.	३१६	श्रीप्रसाद रिजाल	मेनपा-१३	२,८०७
२८.	२३२२	कमला दर्जी मोहरा	मेनपा- ११	७,७५०	९६.	२२६५	पानीलाल राजवंशी	मेनपा- १३	२,७४०
२९.	१७७८	तबनकुमार कलिवा	मेनपा- १२	७,३४४	९७.	४८०	देवीप्रसाद खनाल	मेनपा- १३	२,६५०
३०.	२३५०	प्रदीप दर्जी	मेनपा- १२	७,३११	९८.	२४३४	सीता मेचे	मेनपा-११	२,६५०
३१.	४३२	विद्यादेवी खत्री (सिलवाल)	मेनपा- ११	७,००६	९९.	२२६२	लखी राजवंशी	मेनपा- १२	२,६४०
३२.	८०७	राजकुमार दर्जी	मेनपा- १३	६,६०१	१००.	२४०६	निलु गुरुङ	मेनपा- १२	२,६३३
३३.	१५३१	पुष्पादेवी थापा मगर	मेनपा- १२	६,८५७	१०१.	२०५८	सरमाया बराइली	मेनपा- १२	२,५४२
३४.	१८७५	पासु घिसिङ्ग	मेनपा- १२	६,६२२	१०२.	१६	महमद इस्लाम	मेनपा- १४	२,५००
३५.	६५	रुद्र पाठक	मेनपा- १४	६,४२४	१०३.	२२४२	मनमाया वि.क.	मेनपा- ११	२,५००
३६.	४१७	सुमन मेचे	मेनपा- ११	६,२३०	१०४.	२२४३	गीता ज्ञानेश्वर	मेनपा- ११	२,५००
३७.	१३३०	पुष्पप्रसाद धौराली	मेनपा- १२	६,१७३	१०५.	२२५७	तुलबहादुर चौहान	मेनपा- ११	२,४८६
३८.	२३५१	शुक्रती लिम्बू	मेनपा- ११	६,१००	१०६.	३७६	खिदिङ शेर्पा	मेनपा- १३	२,३५५
३९.	२३७६	कृष्ण मेचे	मेनपा- १२	५,७३१	१०७.	१३५६	रामजीकुमार बराइली	मेनपा- १२	२,३५४
४०.	२२२५	तमरबहादुर श्रेष्ठ	मेनपा- १४	५,७२३	१०८.	१५१३	ताराबहादुर राई	मेनपा- १२	२,३५४
४१.	१८८१	पूर्णबहादुर विश्वकर्मा	मेनपा- १२	५,६६७	१०९.	३४४	गान्धी चौधरी	मेनपा-१३	२,३५४
४२.	१७८१	अमृतबहादुर दर्जी	मेनपा- १२	५,६४४	११०.	१५७८	देउकुमार नेम्बाङ्ग	मेनपा- १२	२,१४४
४३.	१५६३	तिलकबहादुर शाकी	मेनपा- १२	५,५८४	१११.	१७७१	गोमादेवी बलकोटी	मेनपा-१२	२,१४३
४४.	२४५०	उदयकुमार नेम्बाङ्ग	मेनपा- १२	५,५८०	११२.	१४१	नरेन्द्र भण्डारी	मेनपा- १४	२,१३१
४५.	२३३	बृक्षलाल राजवंशी	मेनपा- १३	५,४५४	११३.	२३१८	टीकालाल मेचे	मेनपा- ११	२,१३०
४६.	१५२७	धनबहादुर मगर	मेनपा- १२	५,४७५	११४.	११५३	पदमा राय	मेनपा- १२	२,१२८
४७.	३४५	चन्द्रकुमार दाश	मेनपा- १३	५,४४५	११५.	१०७२	टीकाराम खरेल	मेनपा- १२	२,०००
४८.	२०६६	हरेश्वर राजवंशी	मेनपा- १३	५,३८८	११६.	२४४४	प्रेममाया लिम्बू	मेनपा-११	२,०००
४९.	३१२	प्रवासी राजवंशी	मेनपा- १३	५,१७६	११७.	२३५२	कुमारी लिम्बू	मेनपा- ११	१,८८४
५०.	२२१६	कृष्णकुमार बाँस्कोटा	मेनपा- ११	५,१७०	११८.	२३२८	सुनीता मेचे	मेनपा-११	१,८८१
५१.	१५०६	सुनमाया दर्जी	मेनपा- १२	५,०५५	११९.	४६८	लक्ष्मी खड्का	मेनपा- १३	१,८७४
५२.	१५४१	मुना राई	मेनपा- १२	५,०७८	१२०.	२७०	फूलमाया लिम्बू	मेनपा- १३	१,८७२
५३.	१८३४	बिमला विक शंकर	मेनपा- १२	५,०५४	१२१.	२५२१	विजय कार्की	मेनपा- ११	१,८००
५४.	२२५४	सीता दर्जी	मेनपा- ११	४,८०७	१२२.	१८४४	सीता लिम्बू	मेनपा- १२	१,८४४
५५.	२२२४	हिन्दु उराउँ	मेनपा- १४	४,७५७	१२३.	४४७	सन्तोष लिम्बू	मेनपा- ११	१,८४४
५६.	१४५२	प्रकाश धिमाल	मेनपा- १३	४,७४८	१२४.	८२१	भीमबहादुर राई	मेनपा- १३	१,८४४
५७.	८१०	शंकर देनाल	मेनपा- १२	४,६४६	१२५.	१०५५	विनोद कडरिया	मेनपा-११	१,८१५
५८.	१३५४	युवराज बराइली	मेनपा- १२	४,६१२	१२६.	१८८६	भूपाल विश्वकर्मा	मेनपा- १२	१,७५३
५९.	४४५	सन्तोष न्यौपाने	मेनपा- १३	४,५५१	१२७.	४५२	कुलबहादुर लिम्बू	मेनपा-१३	१,७०८
६०.	१६६४	पूर्णमाया तामाङ्ग	मेनपा- १२	४,५१५	१२८.	२५३२	सन्तोष देवनेरु प्र.लि.	मेनपा- १३	१,७००
६१.	२२५६	सविना दर्जी	मेनपा- ११	४,५१०	१२९.	५५४	उमा सुनुवार	मेनपा- १३	१,६५५
६२.	११६४	पुष्पिमा मेचे	मेनपा- १२	४,४५७	१३०.	२१६२	दुर्गादेवी खतिवडा	मेनपा-१३	१,६५४
६३.	५५५	अञ्जना उप्रेती बास्कोटा	मेनपा- १३	४,४८६	१३१.	२०११	माया केरुङ्ग आङ्गदङ्ग	मेनपा- १२	१,६५४
६४.	४२५	डम्बरकुमारी न्यौपाने	मेनपा- १३	४,४८४	१३२.	२२७१	महेन्द्रबहादुर बुढाथोकी	मेनपा- १२	१,६५३
६५.	२५२	डम्बरकुमारी बजगाईं	मेनपा- १३	४,४००	१३३.	२४४८	जीवन खड्का	मेनपा- १४	१,४५५
६६.	१८५७	उमेश धमला	मेनपा- १२	४,३५४	१३४.	२३६४	पूर्णप्रसाद धिमाल	मेनपा- १३	१,४५५
६७.	१५७२	बाशुदेव कार्की	मेनपा- १२	४,३२८					
६८.	११५७	विश्वरानी फेवादिन	मेनपा- १२	४,२७५					

लालबहादुर श्रेष्ठ : अध्यक्ष

सनराइज बैंक बिर्तामोडद्वारा वृद्धवृद्धालाई सहयोग

बिर्तामोड, कात्तिक २४। सनराइज बैंक बिर्तामोड शाखाले बिर्तामोड-४ परोपकार तथा अनुसन्धान केन्द्रद्वारा सञ्चालित वृद्धाश्रममा रहेका वृद्धवृद्धालाई सहयोग गरेको छ।

बैंकले परोपकार तथा अनुसन्धान केन्द्रद्वारा सञ्चालित वृद्धाश्रममा रहेका वृद्धवृद्धालाई सामग्री राख्ने न्याक प्रदान गरेको सनराइज बैंक बिर्तामोड शाखा प्रमुख गणेशकुमार गुरागाईंले बताए।

सनराइज बैंक बिर्तामोड शाखा प्रमुख

गणेशकुमार गुरागाईं कर्जा अधिकृत सुदेश मल्ल, डिपोजिट रिलेन्सीप म्यानेजर श्यामकुमार गुरुङ, कर्मचारी अशोक अधिकारी लगायतले उक्त सामग्री परोपकार तथा अनुसन्धान केन्द्रद्वारा सञ्चालित वृद्धाश्रमका अध्यक्ष विक्रम मावेन, कार्यालय सचिव केनुप्रसाद भट्टराई लगायतलाई हस्तान्तरण गरेका थिए।

उक्त वृद्धाश्रममा रहेका वृद्धवृद्धालाई

खाद्यान्न लगायतका सामग्री राख्न सहज होस् भन्ने उद्देश्यले बैंकले संस्थागत सामाजिक उत्तरदायित्व अन्तर्गत उक्त सामग्री प्रदान गरेको सनराइज बैंक बिर्तामोड शाखा प्रमुख गणेशकुमार गुरागाईंले बताए।

वृद्धाश्रममा पुगेर त्यहाँ रहेका वृद्धवृद्धाको आवश्यकतालाई मध्यनजर गर्दै उक्त सामग्री प्रदान गरेको उनले बताए।

त्यस्तै उक्त वृद्धाश्रममा रहेका वृद्धवृद्धालाई विस्कट समेत वितरण गरेको उनले जानकारी दिए। वृद्धाश्रमका अध्यक्ष विक्रम मावेनले परोपकार तथा अनुसन्धान केन्द्रद्वारा सञ्चालित वृद्धाश्रममा हाल ३२ जना वृद्धवृद्धाहरू रहेको र उनीहरूलाई दाताले दिएको सामग्री राख्न अहम भइराखेको अवस्थामा सनराइज बैंकले सामग्री राख्ने न्याक प्रदान गरेर ठूलो गुण लएको बताए।

टाटा सुमो गाडी भाडामा चाहिएमा

बिर्तामोड डेढि पशुपतिनगर र पशुपतिनगरबाट बिर्तामोड दैनिक यात्रा साथै रिजर्भका लागि ३० सिट भएको टाटा सुमो गाडी चाहिएमा सम्पर्क गर्नुहोस्।

मो. ९८१५२२४९९, ९८४३२९६४

घडेरी बिक्रीमा

भ्रष्टाचारको बिर्तामोडबाट ३.८ कि.मी. को दूरीमा लक्ष्मीपुरबाट उत्तर पाटनपुरका घडेरीहरू उचित मूल्यमा बिक्रीमा छ।

मो. ९८४३२२७९९, ९८४२७५६१००

डिलर तथा होलसेल आवश्यकता

एक सेन्टेरी प्याड उत्पादन गर्नकम्पनीलाई होलसेलर तथा डिलर चाहियो। कञ्चनजंघा हस्पिटल इ. प्रा.लि. ९८०१४२४०९३, ९८०१४२३६३ अर्जुनधारा-०६, भ्रष्टाचार

सेक्युरिटी गाडी चाहियो

सुरक्षा गार्डहरूका लागि जागीर खुल्यो बिर्तामोड लगायत भ्रष्टाचारका विभिन्न स्थानका लागि पूर्व नेपाली सेना तथा पूर्व प्रहरी सेवामा काम गरेका केही सुरक्षा गार्डहरू आवश्यक परेको हुँदा शीघ्र सम्पर्क राख्नुहोस्